

Fluturașul singuratic

Camelia Oprea

Noaptea este ca de smoală,
Este frig și bate vântul.
Frunzele încep să piară,
Învelind de zor pământul.

Fluturașul singuratic,
Strânse frunza la picioare
Sus în vârf de păr tomnatic,
Între pere gălbioare.

Mi-este frig și cred că pier,
Parcă îl aud plângând,
Însă tot mai cred și sper
Că e vară pe pământ.

Și căldură el cerșește,
Învelindu-se c-o pană,
Însă vântul se-ntetește
Vremea-i tulbure, de toamnă.